Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 230.

Niende Session.

60de Møde.

Torsdagen den 17de Decbr.

(Fortsat.)

Ordføreren: Udvalgets Fleertal har troet, at det var rigtigere, at den lovgivende Magt afgjorde denne Sag, end at den blev staaende hen; Følgen deraf vil, som bemærket, være, at Justitsministeren i det mindste foreløbig ordner den, hvorefter den da vil blive i sin Tid Gjenstand for Lovgivningen; men det forekommer os rettere, at man strax tog Bestemmelser, som vare rigtige, end udsatte denne Sag. Det Spørgsmaal, som Mindretallet væsentligst har opkastet, er, om Overformynderierne bør være en Statssag eller en Communesag. Udvalgets Fleertal har i denne Henseende ikke kunnet udtale Andet, end at det var et tvivlsomt Spørgsmaal, der efter Omstændighederne kunde besvares forskjelligt; men det er sandt, at der under disse Omstændigheder vel kunde være Anledning til at lade Overformynderiet vedblive at være en Statssag under en Bestyrelse, som anordnedes af Regjeringen. Vi have ogsaa taget Hensyn til de Forhandlinger, som i Begyndelsen af dette Aar fandt Sted, angaaende Organisationen af Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn, hvorunder det blev forudsat, at en Ordning, som den foreslaaede, skulde indtræde med Hensyn til Overformynderiet. Det vil vist heller ikke kunne paastaaes, at Overformynderiernes Bestyrelse vil blive sikkrere eller bedre, naar den indrettes af Communalbestyrelsen, end naar den indrettes af Justitsministeren, og jeg antager heller ikke, at der fra Kjøbenhavns Communalbestyrelses Side er noget Ønske om at faae Andeel i denne Bestyrelse. Det andet Spørgsmaal, som Mindretallet har berørt, er Ansvaret for hele Forvaltningen. Det er vel saa, at det ikke i Lovgivningen er anerkjendt, at der paahviler Staten noget Ansvar for de Midler, som maatte blive forvanskede af de Embedsmænd, den har indsat; men en naturlig Billighed forekommer mig at tale for, at det burde være saa, og at man engang maa komme til at opstille denne Regel; men saa maatte den ogsaa være anvendelig paa Communen, og det er et Ansvar, som jeg ikke tröer den har nogen Attraa efter at paatage sig. Det ærede Mindretal har dernæst ogsaa afhandlet Lønningens Størrelse. Det er aabenbart af de Gjenstande, hvorom der kan være forskjellige Meninger. Fleertallet har fundet, at da Justitsministeren har bragt denne Lønning i Forslag, og da den har fundet Bifald i det andet Thing, saa var der Anledning til ogsaa at vedtage den her. Mindretallet har sammenlignet denne Stilling med Borgermesterens Stilling i Kjøbenhavn, som er paatænkt at lønnes med 3000 Rd. om Aaret og at stige med 200 Rd. hvert 5te Aar, saa at den kan stige til 3600 Rd. Forskjellen er den, at her strax indtræder en noget høiere Lønning, medens den ikke i Længden kan stige saa høit som Borgermesterens Løn. Sammenligner man Stillingerne, saa troer jeg, at der hos en Overformynderibestyrer maa kræves en særdeles Grad af Forretningsdygtighed; det er overordentlig betydelige Midler, som ere underlagte ham, og han maa tage mange vanskelige, juridiske Spørgsmaal under Overveielse, naar der ikke skal paaføres Overformynderiet Tab. Skulde det ærede Thing ville gaae ind paa noget af disse Underændringsforslag, skulde